

Nr 137.

Ankom till riksdagens kansli den 7 maj 1937 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av väckta motioner angående beredande av förbättrade löneförmåner åt vissa konstaplar vid fästningspolisen i Boden.

(1:a avd.)

Uti två likalydande motioner, väckta, den ena inom första kammaren av herrar *P. Sandström* och *Ö. Bergqvist* (I: 26) och den andra inom andra kammaren av herr *O. W. Lövgren* (II: 27), har hemställts, att riksdagen, för att bereda de äldre fästningspoliskonstaplarna i Boden kompensation för omöjliggjord befordran och för uppkommen försämring i pensionsförmåner, måtte besluta, att följande konstaplar, vilka den 18 december 1936, efter 20 års väl vitsordad tjänst, erhållit fanjunkares tjänsteställning, uppflyttas i överkonstapels lönegrad från och med den 1 januari 1937, nämligen:

Eriksson, Anton Rudolf, Murén, Emanuel, Weimer, Otto, Feijen, Carl Emil, Malmkvist, Sven Olof, Winberg, Frans, Westerberg, Carl Arvid, Rödin, Arvid Nestor, Engström, Nils Verner, Lindgren, Per Arvid, Fredriksson, Nils Hjalmar, Brännström, Gustav Arvid, Ohlsson, Viktor, och Vikman, Karl Albin.

I fråga om de skäl, motionärerna anfört till stöd för sin framställning, får utskottet hänvisa till motionen nr II: 27.

Utskottet.

Utskottet vill erinra därom, att motioner i samma syfte som de nu föreliggande väcktes vid 1936 års riksdag och då voro föremål för riksdagens prövning i samband med frågan om försvarsväsendets ordnande utan att desamma föranledde någon riksdagens åtgärd. Med anledning av vad i motionerna anförts rörande befordringsmöjligheterna inom fästningspoliskåren vill utskottet framhålla, att befordran till överkonstapel icke, såsom fallet är med kompaniofficerare och underofficerare, sker genom uppflyttning i tur, utan äger rum genom urval bland dem, som anmält sig såsom sökande.

Då några nya omständigheter icke tillkommit, som böra föranleda riksdagen att nu intaga annan ståndpunkt i ärendet, finner sig utskottet böra avstyrka motionerna.

Utskottet får alltså hemställa,

att motionerna I: 26 och II: 27 icke må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 7 maj 1937.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS ANDERSON.